

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2020, în cauza penală privindu-l pe

VÎRLAN Serghei XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.05.2019 – 19.09.2019;

Instanța de apel: 11.10.2019 – 11.03.2020;

Instanța de recurs: 25.06.2020 – 22.07.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 19 septembrie 2019, Vîrlan Serghei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25.000 lei.

Cererea acuzării privind încasarea din contul lui Vîrlan Serghei a sumei de 2293, cu titlu de cheltuieli judiciare, s-a respins ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Vîrlan Serghei în perioada nestabilită de către organul de urmărire penale până la data de 11 martie 2019, în jurul orelor 23:45, urmărind scopul deținerii și folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate de către organul de urmărire, care au confecționat documentele oficiale, a deținut și folosit permisul de conducere fals nr. XXXXX, eliberat pe numele său.

În aceeași zi, fiind stopat pentru verificarea actelor pe str. Calea Basarabiei, mun. Chișinău, Vîrlan Serghei a prezentat permisul de conducere nr. XXXXX, care prezenta semne de falsificare. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-962 din 13 mai 2019 s-a stabilit că blancheta și imaginea latentă a permisului de conducere, eliberat titularului Vîrlan Serghei, cu seria și nr. XXXXX este confecționată dintr-o folie de plastic (polimer), cu folosirea aparatelor de

imprimat computerizate Ink-Jet color, cu deosebire față de specimen, nu la întreprinderea poligrafică specializată în confecționarea blanchetelor de documente.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia referitor la cheltuielile judiciare cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie încasat din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 2293 lei.

În motivarea cererii de apel autorul a invocat prevederile art. 227, 229 Cod de procedură penală, remarcând că efectuarea cheltuielilor de judecată într-o cauză penală este provocată de săvârșirea infracțiunii, care evident impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind fapta sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2020, apelul procurorului a fost admis, cu casarea sentinței în partea cheltuielilor de judecată și pronunțată o nouă hotărâre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care s-a dispus încasarea de la Vîrlan Serghei în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 2100 lei. În rest, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele dar și cu declarațiile inculpatului din care s-a atestat că Vîrlan Serghei a comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a reamintit că în apelul a fost solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în mărime de 2293 lei, cerință care a fost admisă parțial.

Conform art. 227, 229 Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat necesar de a încasa din contul inculpatului suma de 2100 lei, sumă care rezultă din cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizei în speță. A considerat că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi puse în sarcina inculpatului atât timp cât Vîrlan Serghei a recunoscut că a comis o infracțiune, vina acestuia fiind dovedită indubitabil, or, efectuarea expertizei care reprezintă obiectul de studiu al instanței de apel, a avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

Prin urmare, cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime 2100 lei în legătură cu efectuarea expertizei a fost admisă, iar restul sumei constituită din salariul procurorului în mărime de 175 lei și cheltuieli pentru hârtia consumată în mărime de 18 lei, au fost respinse, or aceste cheltuieli nu cad sub incidența art. 143, 227, 229 din Codul de procedură penală.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Cașu Iulian în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu menținerea sentinței Judecătorei Chișinău din 19.09.2019.

În motivare recurentul a indicat că, ordonatorul expertizei judiciare a fost organul de urmărire penală, fără a exista o asemenea cerere din partea părții apărării. Concluzionează că cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, or cheltuielile de expertiză urmează a fi suportate de ordonator, iar cheltuielile legate de salariul procurorului și cheltuielile pentru hârtie consumată nu se încadrează în prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din criticele expuse de apărător, se constată că acesta contestă decizia instanței de apel doar din considerentul că, în opinia recurentului, instanța de apel eronat a încasat cheltuielile judiciare de la Vîrlan Serghei în sumă de 2100 lei, suportate de stat pentru instrumentarea acestei cauze penale.

În atare circumstanțe, având în vedere că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, Colegiul nu se va pronunța asupra acestor aspecte, dar va analiza alegațiile recurentului în privința hotărârii instanței de apel referitor la încasarea cheltuielilor de judecată.

Referitor la solicitarea recurentului precum că instanța de apel nefondat a dispus încasarea cheltuielilor de judecată de la inculpat, Colegiul penal reține ca fiind argumentată poziția instanței, or, potrivit art. 227 Cod procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; cheltuite pentru păstrarea,

transportarea și cercetarea corpurilor delictive; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Conform alin. (2) art. 229 Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistența juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Prin urmare, în cazul supus judecării, Colegiul constată că cheltuielile judiciare în sumă de 2100 lei au fost suportate de stat pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică pentru examinarea blanchetei permisului de conducere nr. XXXXX, eliberat pe numele lui Vîrlan Serghei. Instanța de apel corect a stabilit cuantumul cheltuielilor judiciare, iar restul sumelor de 175 lei care constituie salariu procurorului și cheltuieli pentru hârtia consumată în mărime de 18 lei nu cad sub incidența art. 143, 227, 229 Cod de procedură penală, ca urmare au fost respinse, concluzii pe care le preia în deplină măsură instanța de recurs.

Subsidiar, Colegiul reține că, obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia.

În final, Colegiul consideră oportun de a se referi și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (*a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, *mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat*, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat

de apărătorul inculpatului, sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2020, în cauza penală privind-l pe Vîrlan Serghei XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 august 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion